

บทบัญญัติที่ควรแก่
การดำเนิน ประกอบการ
พิจารณาฟ้องและ
ดำเนินฟ้องคดีผู้บริโภค

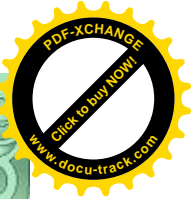
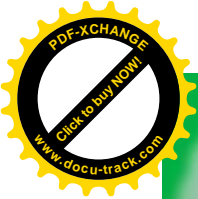

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓

"คดีผู้บริโภค" หมายความว่า

- (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ
- (๒) คดีแพ่งตามกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย
- (๓) คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องพัวพันกันกับคดีตาม (๑) หรือ (๒)
- (๔) คดีแพ่งที่มีกฎหมายบัญญัติให้ใช้วิธีพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้

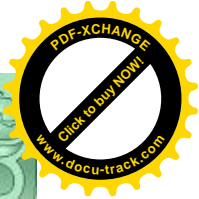
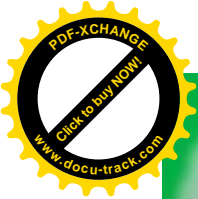
พระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคร
พ.ศ.๒๕๕๑

ผู้บริโภคร

พระราชบัญญัติความรับผิด
ต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น
จากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย
พ.ศ.๒๕๕๑

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภคร
พ.ศ.๒๕๒๒

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคร พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓

"ผู้บริโภคร" หมายความว่า ผู้บริโภครตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคร และให้หมายความรวมถึงผู้เสียหายตามกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยด้วย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๓

“ผู้บริโภค” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบ
ธุรกิจหรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ซื้อ
สินค้าหรือรับบริการ และหมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับบริการ
จากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

พระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจาก สินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๔

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า ผู้ได้รับความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน ทั้งนี้ไม่รวมถึงความเสียหายต่อตัวสินค้าที่ไม่ปลอดภัยนั้น

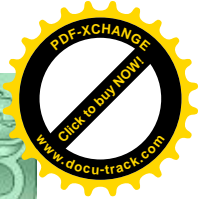
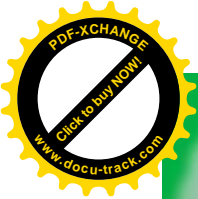
“ความเสียหายต่อจิตใจ” หมายความว่า ความเจ็บปวด ความทุกข์ ทรมาน ความหวาดกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าโศกเสียใจ ความอับอาย หรือความเสียหายต่อจิตใจอย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

‘สินค้าที่ไม่ปลอดภัย’ หมายความว่า สินค้าที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ ไม่ว่าจะ เป็นเพราะเหตุจากความบกพร่องในการผลิต หรือการออกแบบ หรือไม่ได้กำหนดวิธีใช้ วิธีเก็บรักษา ค่าเตือน หรือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า หรือกำหนดไว้แต่ไม่ถูกต้องหรือไม่ชัดเจนตามสมควร ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสภาพของสินค้า รวมทั้งลักษณะการใช้งานและการเก็บรักษา ตามปกติธรรมดาของสินค้าอันพึงคาดหมายได้

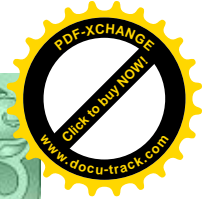
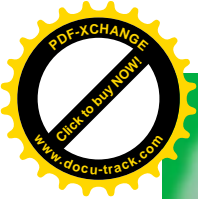

พระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจาก
สินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๙ วรรคสอง

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้บริโภคมีความหมายเช่นเดียวกับนิยาม
คำว่า “**ผู้บริโภค**” ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

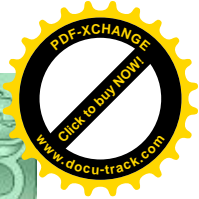
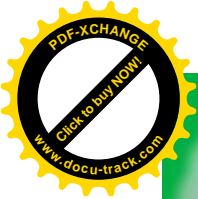
พระราชบัญญัติวิธี
พิจารณาคดีผู้บริโภค
พ.ศ.2551

ผู้ประกอบการ
ธุรกิจ

พระราชบัญญัติความ
รับผิดต่อความเสียหาย
ที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่
ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค
พ.ศ.2522

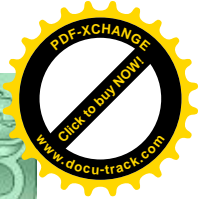
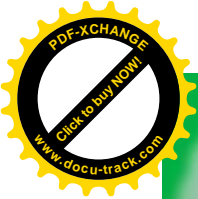

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓

"ผู้ประกอบการ" หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคและให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบการตามกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยด้วย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๓

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ และหมายความรวมถึงผู้ประกอบการโฆษณาด้วย

พระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจาก
สินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๔

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า

(๑) ผู้ผลิต หรือผู้ว่าจ้างให้ผลิต

(๒) ผู้นำเข้า

(๓) ผู้ขายสินค้าที่ไม่สามารถระบุตัวผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำ
เข้าได้

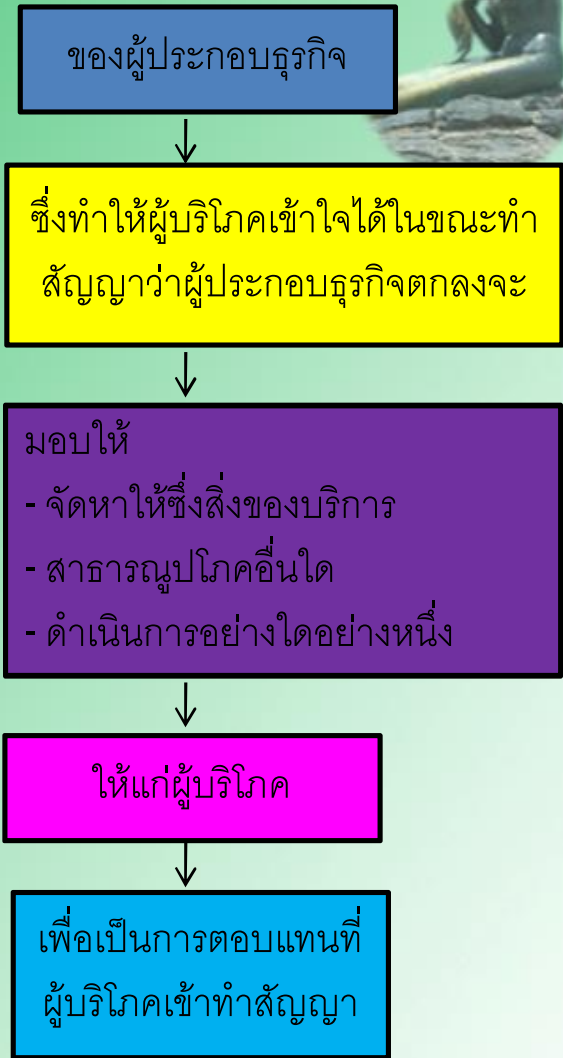
(๔) ผู้ซึ่งใช้ชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย ข้อความ
หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ อันมีลักษณะที่จะทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่าเป็น
ผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิตหรือผู้นำเข้า

มาตรา ๑๑ ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวกับ

ให้ข้อความ, การกระทำ หรือข้อตกลงดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา นำสืบพยานบุคคลหรือพยานหลักฐานเกี่ยวกับข้อตกลงดังกล่าวได้ ถึงแม้ว่าการทำสัญญาเช่นนั้น กฎหมายจะกำหนดว่า ต้องทำเป็นหนังสือและไม่ปรากฏข้อตกลงนั้นในหนังสือที่ได้ทำขึ้น

- ประกาศ
- โฆษณา
- คำรับรอง
- หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ

- ข้อตกลงใด ๆ → ที่ผู้ประกอบการธุรกิจ → จะให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้บริโภคเพิ่มเติมขึ้นจากที่
ทำสัญญาไว้

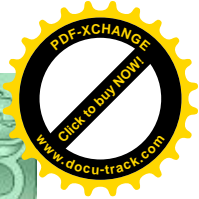
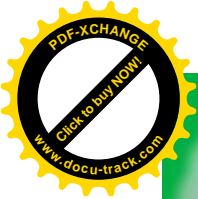

มาตรา ๑๓

ความเสียหาย	โดยผลหรือเป็นกรณี	ผู้ใช้สิทธิ	กำหนดเวลาการใช้สิทธิเรียกร้อง
<ul style="list-style-type: none">- ชีวิต- ร่างกาย- สุขภาพ- อนามัย	<ul style="list-style-type: none">- ของสารที่สะสมอยู่ในร่างกายของผู้บริโภค- ที่ต้องใช้เวลาในการแสดงอาการ	<ul style="list-style-type: none">- ผู้บริโภค- ผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค	<ul style="list-style-type: none">- ภายในสามปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย และรู้ตัวผู้ประกอบการธุรกิจที่ต้องรับผิดชอบแต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย

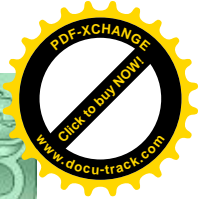
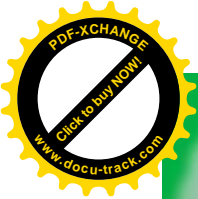

มาตรา ๑๐

พระราชบัญญัติความรับผิด
ต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น
จากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย
พ.ศ.๒๕๕๑

มาตรา ๑๒

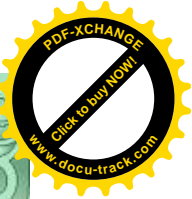
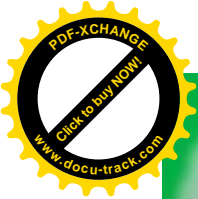

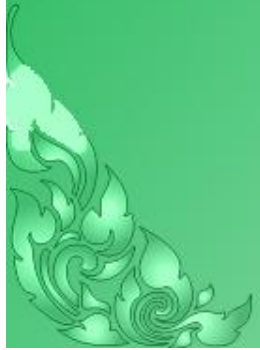
มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคม และมูลนิธิซึ่ง
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้การรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการ
คุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้เสียหายได้ โดยให้
นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟ้องและดำเนินคดีแทนกฎหมายดังกล่าวมาใช้
บังคับโดยอนุโลม

การและดำเนินคดีแทนผู้เสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นค่า
ฤชาธรรมเนียมทั้งปวงแต่ไม่รวมถึงความรับผิดชอบในค่าฤชาธรรมเนียมในชั้น
ที่สุด

มาตรา ๑๒ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ประกอบการที่ต้องรับผิดชอบ หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่มีการขายสินค้า

มาตรา ๑๘

ในคดีผู้บริโภคซึ่งดำเนินการโดยผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทน
ผู้บริโภค

- ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง
- แต่ไม่รวมถึงความรับผิดในค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นที่สุด
- หากนำคดีมาฟ้องโดย
 - ไม่มีเหตุผลอันสมควร
 - เรียกร้องค่าเสียหายเกินสมควร
 - ประพฤติตนไม่เรียบร้อย
 - ดำเนินกระบวนการพิจารณาอันมีลักษณะเป็นการประวิงคดีหรือไม่
จำเป็น
 - มีพฤติการณ์อื่นที่ศาลเห็นสมควร

ศาลมีอำนาจให้บุคคลนั้นชำระค่าฤชาธรรมเนียมที่ได้รับยกเว้น
ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนหากไม่ปฏิบัติให้ศาลสั่งจำหน่ายคดีออกจาก
สารบบ

- ถ้าเห็นว่าคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าฤชาธรรมเนียม
ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนของคู่ความทั้งสองฝ่าย ให้ศาลพิพากษาใน
เรื่องค่าฤชาธรรมเนียมโดยสั่งให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งนั้นชำระต่อศาลในนาม
ของผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคซึ่งค่าฤชาธรรมเนียมที่
ได้รับยกเว้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา ๑๙

ให้ - คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

- สมาคมที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

มีอำนาจฟ้องและดำเนินคดีผู้บริโภคแทนผู้บริโภค โดยให้นำกฎหมายเกี่ยวกับการฟ้องและการดำเนินคดีแทนตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

- การฟ้อง ให้ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้บริโภคให้ชัดเจน

ในกรณีที่สมาคมเป็นผู้ฟ้องและมีการเรียกค่าเสียหายให้เรียกค่าเสียหายแทนได้เฉพาะแต่ผู้บริโภคที่เป็นสมาชิกของสมาคมนั้นในขณะยื่นฟ้องเท่านั้น

มาตรา ๒๐

การฟ้องคดีผู้บริโภค

โจทก์ฟ้องด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้

- ฟ้องด้วยวาจาให้เจ้าพนักงานคดีจัดให้มีการบันทึกรายละเอียดแห่งคำฟ้องแล้วให้โจทก์ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ (ข้อ ๖, ๗)

คำฟ้อง - ต้องมีข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีรวมทั้งคำขอบังคับชัดเจนพอที่จะทำให้เข้าใจได้ (ข้อ ๘)

- หากศาลเห็นว่าคำฟ้องนั้นไม่ถูกต้องหรือขาดสาระสำคัญบางเรื่องศาลอาจมีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องในส่วนนั้นให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นก็ได้

